

ע"פ 31543/01/16 - שאדי גנאם נגד הוועדה מקומית לתכנון ובנייה השומרון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 31543-01-16 גנאם נ' ועדה מקומית לתכנון שומרון
בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
מערער שאדי גנאם ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד דרוויש
נגד הוועדה מקומית לתכנון ובנייה השומרון ע"י ב"כ עוה"ד סיון
משיבה שגיא

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר הדין שניתן, ביום 2.12.15, על ידי בית משפט השלום בחדרה (כבוד השופט יעקב גולדברג) בתיק תו"ב 18772-11-14 ולפיו נגזרו על המערער, בגין בנייה בלתי חוקית בשטח חקלאי, העונשים כדלקמן:

א. קנס בסך 30,000 ₪, אשר ישולם ב- 30 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 2.1.2016.

ב. חתימה על התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ להימנע מלעבור, במשך שנתיים, אחת מהעבירות בגין הורשע.

ג. הוצא צו הריסה למבנה מושא כתב האישום, לביצוע עד ליום 1.4.2016.

ד. הוצא צו האוסר על שימוש במבנה מושא האישום וזאת - החל מיום 1.4.16.

ה. הנאשם חוייב בתשלום אגרת בניה, בתוך 30 ימים ממועד גזר הדין.

2. הנאשם הורשע בבימ"ש קמא, על פי הודאתו, בעבירה של בניה ושימוש במקרקעין ללא היתר ובניגוד לתכנית, לפי סעיף 204 (א) לחוק התכנון והבניה. על פי עובדות כתב האישום בנה הנאשם, על מקרקעין שייעודם חקלאי, סככה מקורה בברזנט בשטח של 64 מ"ר בה הוא עושה שימוש מסחרי, כעסק קימעונאי למכירת פירות וירקות, בימי חמישי בלבד.

עמוד 1

המערער לא התייצב לדיון בערעוור, שהיה קבוע בפניי ליום 1.2.16. בא כוחו הסביר, שהוא דיבר עם המערער, הן ערב הדיון והן ביום הדיון עצמו והמערער אמר לו שהוא יגיע לדיון, אולם לפני הדיון, בשיחה נוספת עם המערער, אמר לו המערער ש"מסיבות אישיות" הוא לא יכול להתייצב לדיון.

ב"כ המשיבה ביקש, כי אדחה את הערעור על הסף, בהעדר התייצבות המערער וכן מאחר שהמערער לא בא לבימ"ש זה בנקיון כפיים, באשר עד היום הוא לא קיים ולו רכיב אחד מרכיבי הענישה שנגזרו עליו בבימ"ש קמא, לא שילם את התשלום הראשון של הקנס שהושת עליו ואף לא את אגרת הבנייה, בה חוייב.

קבעתי, בעת הדיון, כי אינני מוצאת כל סיבה לדחות את הדיון וכי, לא אחליט לדחות את הערעור על הסף, מבלי שאשמע טיעונים לגופו של עניין. בנוסף, דחיתי את בקשת ב"כ המערער לדחות את הדיון למועד אחר, על מנת שהדיון יתקיים בנוכחות המערער. בהקשר לכך אומר, כי עיון בתיק קמא מעלה, כי מתוך 6 ישיבות שהתקיימו שם, התייצב המערער לישיבה אחת בלבד וגם גזר הדין ניתן בהעדרו, לאחר שבחר שלא להתייצב.

טיעוני המערער:

3. ב"כ המערער אישר, שהמערער לא שילם את התשלום הראשון של הקנס וגם לא את אגרת הבנייה וטען, כי מצבו הכלכלי קשה. נטען, כי מערער הוא המפרנס היחיד של משפחתו, דלת האמצעים. הוא אב לשלושה ילדים ומשתכר קרוב לשכר מינימום.

עם זאת, המשיך ב"כ המערער ואמר, כי כאשר בירר עם המערער מדוע הוא לא שילם, השיב לו המערער, שיש לו מהנדס, אשר פנה לוועדה בבקשה להכשרת השימוש ובאמצעותו הוא יסדיר את תשלום האגרה.

נטען כי במהלך שנת 2015 המערער "פועל נמרצות", כדי להכשיר את המבנה. לטענתו, מדובר בסך הכל, בסכנת צל מכוסה בניילון, אשר הפעילות בה מתקיימת רק בימי חמישי. ב"כ המערער הדגיש, כי אין רצפה לסככה וכי לא נעשה כל שינוי בקרקע.

עוד נטען, כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בימ"ש קמא וכן העונש שנגזר בסופו של דבר, חורגים לחומרה מהפסיקה הנוהגת.

טיעוני המשיבה:

4. מעבר לטענה בדבר אי ניקיון כפיים, אשר צויינה לעיל, טוען ב"כ המשיבה, כי אמנם, מדובר בסככה מעץ, אך היא הוקמה על מקרקעין שייעודם חקלאי, בכניסה ראשית ליישוב פרדים - מקום שלמערער אין כל זיקה אליו והוא ממשיך לקיים שם עסק, על אף הבטחות רבות שהבטיח להרוס את המבנה.

ב"כ המשיבה ציין את המאבק הקשה, שמנהלת המשיבה נגד בנייה בלתי חוקית אשר "משתוללת" בשני צדי כביש 4, בכניסה ליישוב פרדיס העובר, כיום, תהליך תכנון אורבני ורק לאחרונה אושרה לגביו תכנית אורבנית מחוזית, הכוללת הרחבה של כביש 4 ובניית בנייני מגורים. נטען, כי אותם מבנים בלתי חוקיים, עתידים להפריע למימוש התכנית.

דין והכרעה:

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, שוכנעתי שיש לדחות את הערעור.

בימ"ש קמא עמד על תכלית החקיקה בתחומי התכנון והבנייה, על הפגיעה שהעבירה בה הורשע הנאשם פוגעת בציבור ועל המשמעויות הנלוות לכך, כפי שבאו לידי ביטוי, בין היתר בע"מ 2273/03 **אי התכלת נ' החברה להגנת הטבע** (7.12.2006). כמו כן עמד בימ"ש קמא על מדיניות הענישה הראויה בתחום זה וקבע, בשים לב לכל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כי מתחם הקנס ההולם נע בין 20,000 ₪ ל- 50,000 ₪.

לאחר שהביא בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים, לעניין המתחם שנקבע על ידו ולעניין גזירת העונש בתוך המתחם ולאחר שנתן דעתו גם לנסיבות האישיות של הנאשם, לעברו הנקי ולמצבו הכלכלי, כפי שנטען בפניו, גזר בימ"ש קמא על המערער קנס בסך 30,000 ₪, כמפורט לעיל.

6. מדובר בבנייה על מקרקעין שייעודם חקלאי, על כל המשתמע מכך לעניין ההפרעה למקרקעין ולעניין הפגיעה באינטרס הציבורי. בנוסף לכך, מהווה הבנייה גורם מפריע בשל היותה בשולי דרך מהירה (כביש 4) ובכניסה ליישוב פראדיס. מתמונות צבעוניות של המבנה, שהיו בפני בימ"ש קמא (ת/1) ושהוגשו גם במהלך הדיון בפניי, ניתן להיווכח, כי מדובר במבנה משמעותי ומסיבי למדי ולא בסככה קטנה ורעועה.

נוכח ההיקף הרב של בנייה בלתי חוקית בכלל, ועל מקרקעין שייעודם חקלאי בפרט, יש ליתן משקל של ממש לאינטרס הציבורי במניעת בנייה בלתי חוקית שכזו ובהענשת מי שמקימים מבנים על קרקע חקלאית ומשתמשים בהם.

במקרה זה, העובדה שמדובר במבנה המשמש לעסק (גם אם מדובר בשוק המתקיים "רק" פעם בשבוע, בימי חמישי), מוסיפה לחומרת העבירה ולפגיעה בפרט, בציבור ובשלטון החוק.

בימ"ש קמא התחשב בטענות ב"כ המערער, בדבר נסיבות האישיות של המערער ובדבר מצבו הכלכלי, על אף שטענות אלה נטענו בעל-פה, ללא שנתמכו במסמכים כלשהם, וחילק את הקנס ל- 30 תשלומים.

7. בסופו של דבר, העונש שנגזר, על כל רכיביו, נותן משקל ראוי לאינטרס הציבורי ולנסיבות הנטענות של המערער. אמנם, מדובר בענישה שאיננה על הצד הקל, אולם אין היא חורגת לחומרה, במידה המצדיקה התערבות בה.

לפיכך, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ו, 03 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.